

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2554/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Милојичић, адвокат из ..., против туженог „ЛУЧИЋ ПРИГРЕВИЦА“ а.д. Нови Сад, кога заступа Мирјана П. Рајић Илић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2575/20 од 09.11.2020. године, у седници одржаној 14.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2575/20 од 09.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 бр. 81/20 од 11.12.2019. године, усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу исплати 188.453,93 динара, са каматом од 03.08.2005. године до исплате и накнади му трошкове поступка од 88.569,66 динара, са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2575/20 од 09.11.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио посебну ревизију на основу члана 395. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права и потребе уједначавања судске праксе.

Решењем Р4. 6/21 од 22.09.2021. године, Апелациони суд у Новом Саду није предложио одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2575/20 од 09.11.2020. године, као изузетно дозвољеној.

И по схватању Врховног касационог суда, у конкретном случају нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 395. ЗПП., јер је побијана пресуда сагласна ставу овог суда израженом у великом броју донетих пресуда.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. раније важећег Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу чл. 506. став 1. сада важећег Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС бр. 72/11,55/14“) и члана 23. став 3. Закона о

изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог Закона.

Овај радни спор ради исплате, покренут је тужбом поднетом 17.12.2007. године, а правноснажно је окончан 09.11.2020. године, после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку.

Имајући у виду да се ради о радном спору, који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа у коме би ревизија према члану 439. ЗПП увек била дозвољена, већ о имовинско-правном спору који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора побијеног дела (188.453,93 динара) очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић